

Дмитриј Данилов (Дмитрий Данилов, 1969), прозни и драмски писац, песник и есејиста, један од најзначајних имена савремене руске књижевности, добитник многих награда. Његов роман „Хоризонтални положај” је ушао у ужи избор за награде Велика књига (2011) и НОС (2012), док је драма „Човек из Подољска” награђена Златном маском за драму/најбољег драмског писца (2018). На српски су проведене његове књиге поезије „Прекидач” и „Два стања”.

Едуардо Мога (Eduardo Moga, 1962) је шпански песник, путописац, преводилац и књижевни критичар. Докторирао је филологију на Универзитету у Барселони. Преводио је велика имена светске књижевности попут Рамона Љуља, Артура Рембоа, Вилијама Фокнера, Волта Витмана и Чарлса Буковског. Био је директор Регионалне издавачке куће у Екстремадури и координатор Плана за промоцију читања у Екстремадури. Његове песме преведене су на бројне језике, укључујући и српски. Добитник је шпанских и иностраних награда, међу којима су Награда за младе ауторе шпанског Националног института за науку, Адонисова награда за поезију, Награда за најбољу песничку књигу године часописа *Химера* и Награда за најбољу књигу на шпанском језику у Сједињеним Америчким Државама.

Теа Обрехт (Tea Obrecht, 1985) је америчка прозна списатељица, рођена у Београду као Теа Барјактаревић. Њен дебитантски роман „Тигрова жена” био је бестселер у [САД](#) и [Великој Британији](#) и преведен је на више језика, укључујући и српски. За ово дело је 2011. године добила Оринџ награду за књижевност и била финалиста признања National Book Award. *Њујорк тајмс* је њен првенац сврстао међу 10 најбољих књига за 2011. годину, док ју је *Њујоркер* уврстио међу двадесет најбољих америчких писаца млађих од четрдесет година. Предаје на [Хантер колеџу](#) у Њујорку.

Александар Прокопиев (1953) је прозни и драмски писац из Републике Северне Македоније. Дела су му превођена на енглески, француски, италијански, јапански, руски, пољски, мађарски, чешки, словачки и друге језике. Познат је и као есејиста и бивши члан рок бенда *Идоли*. Доктор је компаративне књижевности и теорије књижевности и ради у Институту за македонску књижевност при Универзитету Тирило и Методије у Скопљу.

Верн Тисен (Vern Thiessen, 1964) је један је од најизвођенијих канадских драмских писаца и професор позоришне уметности на Мекјуан и Конкордија универзитетима у Едмонтону. Био је председник Канадског удружења драмских писаца и Удружења писаца Алберте. Добитник многобројних награда, попут Награде генералног гувернера Канаде за драму на енглеском језику, награде Карол Болт, награде Стерлинг и Награде за уметност града Едмонта, као и Специјалне награде дипломираних студената Универзитета Алберта. До недавно је био уметнички директор Workshop West Playwrights Theatre. На српски је преведена и у часопису „Сцена” објављена његова драма „Ансамбл Лењин”, а у Народном позоришту у Нишу изведена је драма „Јабука”.

Ханес Хофбауер (Hannes Hofbauer, 1955) је аустријски историчар, публициста и издавач, који је српској јавности познат као аутор бројних књига у којима критикује однос западних земаља према Србији и српском народу. Постигао је велики успех и у темељном истраживању негативних стереотипа који на земљама Запада постоје према руској историји и култури. На српски су преведене његове књиге „Балкански рат – разарање Југославије”, „Проширење на исток”, „Границе у савременим свету”, „Експеримент Косово” и „Слика непријатеља — Русија”.

Уводничари и модератори

Владан Вукосављевић је министар културе и информисања Републике Србије. Дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Београду и имао неколико студијских боравака у Француској и Немачкој. Писао је текстове за „Правник”, „Књижевну реч” и НИИ. Од 2004. године је члан Крунског савета породице Карађорђевић, а био је и потпредседник Управног одбора Задужбине Милош Црњански. Председник је управног одбора Форума словенских култура, а на његову иницијативу покренута је акција „Негујмо српски језик” и установљене награде „Културни образац” и „Новица Тадић”. На место секретара за културу Града Београда именован је 2013. године, а од 2016. године је на месту министра културе и информисања. Говори енглески и француски језик.

Емир Кустурица је српски филмски редитељ, глумац, прозни писац и музичар, двоструки добитник „Златне палме” на Филмском фестивалу у Кану, „Златног лава” на Венецијанском филмском фестивалу, награде „Цезар” и других значајних признања. Носилац је Ордена витеза реда уметности и књижевности Републике Француске. Оснивач је и директор филмског и музичког фестивала „Кустендорф” у етно-селу Дрвенград и идејни творац Андрићграда, културног центра посвећеног Иви Андрићу. Поред осталих, режирао је филмове „Сјећаш ли се Доли Бел?”, „Отац на службеном путу”, „Дом за вешање”, „Arizona Dream”, „Подземље”, „Црна мачка, бели мачор”, „Живот је чудо”, „Завет”, „На млечном путу” и написао књиге „Смрт је непровјерена гласина”, „Сто јада” и „Шта ми ово треба”.